Dosarul nr. 2i-18/1/25
2-25124324-46-2i-01092025

HOTĂRÂRE
În numele Legii

Dispozitivul Hotărârii pronunțat la 09 decembrie 2025 mun. Soroca
Hotărârea redactată integral la 18 februarie 2026

Judecătoria Soroca (sediul central)
Instanţa de insolvabilitate, compusă din:
Preşedintele şedinţei, judecătorul Olga Jamba
Grefierul: Paseșnic Diana

În prezența reprezentantului Serviciului Fiscal de Stat, Strîmbanu Gabriela, în baza procurii nr. 08 din 13 ianuarie 2025, valabilă pe termen de un an, pîrîtei Iațco Elena și a reprezentantului dnei avocat Gîtlan Aliona, în baza mandatului seria MA nr. 2248510 din 22 octombrie 2025,

A examinat în şedinţă de judecată publică, cererea înaintată de Serviciul Fiscal de Stat privind tragerea la răspundere subsidiară al membrilor organului de conducere SRL ”Magro-Fond”, în persoana cet. Coțaga Ion și Iațco Elena,

A CONSTATAT:

Argumentele participanților la proces

La 01 septembrie 2025, în cadrul Judecătoriei Soroca (sediul central) a parvenit cererea înaintată de creditorul Serviciul Fiscal de Stat privind tragerea la răspundere subsidiară a membrilor organului de conducere a SRL ”Magro-Fond”, cet. Coțaga Ion și Iațco Elena.

În argumentarea acțiunii a menționat că, prin hotărârea Judecătoriei Soroca (sediul central) din 03 octombrie 2024 s-a constatat insolvabilitatea şi s-a intentat procedura de insolvabilitate faţă de SRL ”Magro-Fond”, c/f 1018607000816, cu sediul în r. Soroca, sat. Bulboci, iar în calitate de administrator al insolvabilităţii a fost desemnat administratorul autorizat Gherman Andrei. În cadrul şedinţei de validare a creanţelor, au fost validate creanţele Serviciului Fiscal de Stat în sumă totală de 374222,07 lei (inclusiv 152584,68 lei - creanţă chirografară de rangul III şi 221637,39 lei - creanţă chirografară de rangul VI), calculate în baza dărilor de seamă prezentate de către contribuabil şi a deciziilor asupra cazului de încălcare a legislaţiei nr. 779/80 din 17 ianuarie 2024 şi nr. 780/3497 din 21 noiembrie 2024.

La caz, potrivit Sistemului Informaț*****al Automatizat al Serviciului Fiscal de Stat, director al SRL ”Magro-Fond” începând cu 19 iulie 2019 până la data intentării procedurii de insolvabilitate, precum şi fondator cu cota 100% al SRL ”Magro-Fond” începând cu 21 iunie 2021 până la data intentării procedurii de insolvabilitate a fost dnul Coţaga ***** *****, iar, contabil al SRL ”Magro-Fond” începând cu 20 aprilie 2018 până la data intentării procedurii de insolvabilitate a fost dna Iaţco Elena *****, care sunt pasibili de a fi atrași la răspundere subsidiară în conformitate cu normele precitate supra. Astfel, reieșind din cele menţ*****ate supra, consideră că, prin prisma art. 247 alin. (1) din Legea insolvabilităţii, cet. Coţaga *****

***** şi cet. Iaţco Elena ***** sunt persoanele cărora le-ar fi imputabilă răspunderea subsidiară pentru temeiurile prevăzute la art. 248 alin. (1) din Legea insolvabilităţii nr. 149/2012.

Unul din temeiurile care probează temeinicia cererii privind atragerea la răspundere subsidiară constituie acţiunile prevăzute de art. 248 alin. (1) lit. e) din Legea insolvabilităţii, determinate prin ţinerea unei contabilităţi fictive sau contrare prevederilor legii, precum şi contribuirea la dispariţia documentelor contabile, a documentelor de constituire. Prin ţinerea unei contabilităţi contrare prevederilor legii, precum şi contribuirea la dispariţia documentelor contabile, a documentelor de constituire, aşa cum este prevăzut la art. 248 alin. (1) litt. e) din Legea insolvabilităţii, se înţelege săvârşirea acelor fapte ilicite, prin care se încalcă reglementările imperative ale Legii contabilităţii, indiferent dacă acestea reprezintă infracţiuni, contravenţii sau simple delicte civile.

Subliniază că, SRL ”Magro-Fond”, a fost supus controlului fiscal prin metoda verificării repetate, privind recalcularea obligaţiilor fiscale determinate anterior prin metode şi din surse indirecte pentru perioada de activitate 20 aprilie 2015 – 31 august 2022. Urmare a controlului fiscal efectuat, a fost încheiat actul de control nr. 5-729838, prelungit pe formularele nr. 5-729839, nr. 5-729840, nr. 5-729841 din 26 decembrie 2023, prin care au fost stabilite mai multe încălcări ale legislaţiei, după cum urmează:

– diminuarea venitului din activitatea operațională pentru perioada fiscală A/2019 cu 63000 lei.

– diminuarea impozitului pe venit din activitatea operațională pentru perioada fiscală A/2019 cu 2520 lei.

– diminuarea venitului impozabil obţinut din activitatea de întreprinzător pentru perioada fiscală A/2021 cu 220185 lei.

– diminuarea impozitului pe venit obţinut din activitatea de întreprinzător cu 26422 lei, pentru perioada fiscală A/2021.

– majorarea pierderilor fiscale cu 445106 lei, inclusiv: pentru perioada fiscală A/2020 cu suma de 186205 lei, care constituie 114021 lei şi pentru perioada fiscală A/2021 cu suma de 258901 lei, care constituie indicatorul zero lei.

– diminuarea TVA cu 4916 lei.

– majorarea TVA spre deducere cu 43598 lei, care la situaţia din 31 august 2022 constituie 365719 lei.

– diminuarea impozitului pe venit din salariu cu 14650 lei.

– diminuarea primelor de asigurare obligatorii de asistenţă medicală cu suma totală de 12203 lei, inclusiv pentru perioadele fiscale L/09/2018-L/05/2019 cu câte 36 lei/lună şi L/06/2019-L/01/2021 cu câte 351 lei/lună, L/02/2021-L/07/2021 cu câte 615 lei/lună, L/08/2021-L/03/2022 cu câte 264 lei/lună, L/04/2022-L/06/2022 cu câte 315 lei pentru flecare perioadă.

– diminuarea contribuţiilor de asigurări sociale de stat obligatorii cu suma totală de 27900 lei, inclusiv pentru perioadele fiscale L/09/2018 cu 92 lei, L/l0/2018-L/05/2019 cu câte 72 lei, L/06/2019-L/12/2020 cu câte 702 lei, L/01/2021 cu câte 936 lei, L/02/2021-L/07/2021 cu câte 800 lei, L/08/2021-L/03/2022 cu câte 704 lei şi L/04/2022-L/06/2022 cu câte 840 lei.

– diminuarea contribuţiilor individuale de asigurări sociale de stat obligatorii, reţinute de la angajaţi cu suma totală de 4662 lei, inclusiv pentru perioadele fiscale L/09/2018- L/05/2019 cu câte 24 lei, L/06/2019-L/12/2020 cu câte 400 lei.

– eschivarea de la calcul şi plată a impozitului funciar în sumă totală de 47196 lei, inclusiv pentru perioadele fiscale: A/2019 în sumă de 6 840 lei, A/2020 în sumă de 8117 lei şi pentru perioada fiscală A/2021 în sumă de 32239 lei.

– nerespectarea modului de întocmire a: declaraţiilor privind impozitul pe venit din activitatea de întreprinzător (forma VENI2) pentru perioadele fiscale A/2020 şi A/2021, cu apariţia obligaţiunilor suplimentare aferente impozitului pe venit obţinut din activitatea de întreprinzător cu 26422 lei, pentru perioada fiscală A/2021; a declaraţiilor privind TVA pentru perioadele fiscal L/06/2021, L/08/2021 şi L/l2/2021, fără apariţia obligaţiilor suplimentare aferente TVA şi pentru perioada fiscală L/l2/2020, cu apariţia obligaţiilor suplimentare aferente TVA; a dărilor de seamă privind reţinerea impozitului pe venit, a primelor de asigurare obligatorie de asistenţă medicală şi a contribuţiilor de asigurări sociale de stat obligatorii calculate forma IPC18/21 pentru perioadele fiscale L/09/2018- L/06/2022, cu calcularea adăugătoare a primelor de asigurare obligatorie de asistenţă medicală, a contribuţiilor de asigurări sociale de stat obligatorii şi a contribuţiilor individuale de asigurări sociale în sumă ce nu depăşeşte 5000 lei; notelor de informare privind salariul şi alte plăţi efectuate de către patron în folosul angajaţilor, precum şi plăţile achitate rezidenţilor din alte surse de venit decât salariul şi impozitul pe venit reţinut din aceste plăţi forma IALS18/21 pentru perioadele fiscal A/2018, A/2019, A/2020 şi A/2021; prezentarea tardivă a declaraţiei privind TVA pentru perioada fiscal L/06/2020; neprezentarea în termenele prevăzute la art. 1171 din Codul fiscal a 2 facturi fiscale; diminuarea taxei pentru amenajarea teritoriului pentru perioadele fiscal T/03/2018- T/02/2022 în sumă totală de 80 lei; nerespectarea modului de întocmire şi de prezentare a dării de seamă pe taxele locale (Forma TL13) pentru perioadele fiscale T/03/2018- T/04/2021, în total 12 cazuri cu apariția obligației suplimentare la buget, care conform art. 231 alin. (4) din Codul fiscal se consideră încălcare fiscală nesemnificativă; neprezentarea în termenul stabilit a informaţiei la SFS despre dobândirea dreptului de folosinţă a terenurilor agricole din corn. Bulboci, r. Soroca cu suprafaţa de 142,54 ha.

Menționează că, în rezultatul controlului fiscal a fost emisă decizia nr. 779/80 din 17 ianuarie 2024 asupra cazului de încălcare a legislaţiei fiscale comisă de către SRL ”Magro-Fond”, prin care s-a dispus încasarea la buget a impozitelor, taxelor şi a altor plăţi obligatorii în sumă totală de 277973,00 lei. Ulterior, după intentarea procesului de insolvabilitate la data de 03 octombrie 2024, SRL ”Magro-Fond” a fost supus controlului fiscal prin metoda verificării totale pentru perioada 01 ianuarie 2022 – 31 august 2024.

Urmare a controlului fiscal efectuat, a fost încheiat actul de control nr. 5-734683, prelungit pe formularele nr. 5-734688, nr. 3-633256 din 30 octombrie 2024, prin care au fost stabilite mai multe încălcări ale legislației, după cum urmează:

– diminuarea venitului impozabil pentru A/2022 cu 37528 lei, ceea ce a cauzat diminuarea impozitului pe venit pentru A/2022 cu 4503 lei.

– majorarea pierderilor fiscale ale perioadei fiscale A/2023 cu 129747 lei care conform datelor controlului constituie 1114857 lei.

– majorarea neîntemeiată a sumei TVA spre deducere cu 39173 lei, care la situația din 31 august 2024 constituie 237318 lei.

– neprezentarea în termenele prevăzute la art. l17[1] a unei facturi fiscale.

– eschivarea de la calcularea şi achitarea impozitului funciar pentru terenuri cu destinație agricolă pentru A/2022 în sumă de 31342 lei.

– diminuarea impozitului funciar pentru terenuri cu destinație agricolă pentru A/2023 cu 5886 lei.

– nerespectarea modului de întocmire şi de prezentare a: declarației cu privire la impozitul pe venit (forma VEN 12) pentru perioada fiscală A/2022-A/2023, declarației privind TVA (forma TVA 12) pentru perioadele fiscale L/12/2022-L/08/2024, calculului impozitului pe

bunurile imobiliare (forma BIJ17) pentru perioadele fiscale A/2022-A/2023, dării de seamă (Forma TL13) pentru perioada fiscală T/2/2023.

Subliniază că, în perioada supusă controlului contribuabilul a avut în folosinţă terenuri arendate de la deţinătorii de cote echivalente de teren agricol: A/2022 cu o suprafaţă totală de 270 ha, inclusiv: com. Bulboci - 116 ha cu bonitatea 71 grad/ha, com. Dărcăuţi - 154 ha cu bonitatea 82,2 grad/ha; A/2023 cu o suprafaţă totală de 135,47 ha, inclusiv: com. Bulboci - 40 ha cu bonitatea 71 grad/ha, com. Dărcăuți - 95,47 ha cu bonitatea 82,2 grad/ha. În rezultatul verificării corectitudinii calculării impozitului pe proprietate s-au stabilit că, contrar prevederilor din Codul fiscal: ari. 8 alin. (2) lit. c), conform căruia contribuabil este obligat să ţină contabilitatea conform formelor şi modului stabilit de legislație, să întocmească şi să prezinte Serviciului fiscal de stat şi serviciului de colectare a impozitelor şi taxelor locale dările de seamă fiscale prevăzute de legislație, art. 281 alin. (l2), conform căruia persoanele juridice, persoanele fizice înregistrate în calitate de întreprinzător calculează de sine stătător suma anuală a impozitului pe bunurile imobiliare, pornindu-se de la baza impozabilă a acestora, art. l87 alin. (1) conform căruia, în cazurile prevăzute de legislația fiscală, contribuabilul este obligat să prezinte în termenul stabilit dări de seamă pentru flecare tip de impozit sau de taxă, pentru primele de asigurare obligatorie de asistență medicală şi contribuţiile de asigurări sociale de stat obligatorii, alin. (5) al aceluiaşi articol, stipulează că, darea de seamă fiscală se consideră prezentată la data la care Serviciul Fiscal de Stat o primește, dacă este întocmită în modul stabilit de legislaţia fiscală şi dacă este perfectată în modul reglementat de Serviciul Fiscal de Stat, alin. (7) al aceluiaşi articol prevede că, instrucţiunile privind modul de întocmire şi de prezentare a dărilor de seamă fiscale, inclusiv a celor unificate, se emit de Serviciul Fiscal de Stat dacă legislația fiscală nu prevede altfel. Astfel, contribuabilul nu a respectat modul de întocmire și de prezentare a calculului impozitului pe bunurile imobiliare (forma BIJ17) pentru A/2022-A/2023, prin eschivarea de la calcularea şi achitarea impozitului funciar pe terenurile agricole pentru A/2022 în sumă totală de 31342 lei (116 ha x 71grad/ha x l,50 lei (sat. Bulboci- cod 7813)+154 ha x 82,2 grad/ha x l,50 lei (sat. Dărcăuţi-cod 7824)) şi aplicarea incorectă a cotelor aferente impozitului funciar pe terenurile agricole pentru A/2023, ceea ce a cauzat diminuarea impozitului pe bunurile imobiliare pentru com. Dărcăuţi-cod 7824 cu 5886 lei (datele contribuabilului 10145,73 lei-datele controlului 16031,45 lei).

Respectiv, încălcările stabilite au generat eschivarea de la calcularea şi achitarea impozitului funciar pentru terenuri cu destinaţie agricolă pentru A/2022 în sumă de 31342 lei, diminuarea impozitului funciar pentru terenuri cu destinaţie agricolă pentru A/2023 cu 5886 lei şi nerespectarea modului de întocmire şi de prezentare a calculului impozitului pe bunurile imobiliare (forma BIJ17) perioadele fiscale A/2022-A/2023. În rezultatul controlului fiscal a fost emisă decizia nr. 780/2095 din 21 iunie 2024 asupra cazului de încălcare a legislaţiei fiscale comisă de către SRL ”Magro-Fond” s-a dispus încasarea la buget a impozitelor, taxelor şi a altor plăţi obligatorii în sumă totală de 200911,00 lei.

Totodată, potrivit deciziei nr. 780/3497 din 21 noiembrie 2024 asupra cazului de încălcare a legislaţiei fiscale comisă de către SRL ”Magro-Fond” au fost aplicate mai multe amenzi, inclusiv amendă în mărime de 25 074 lei, conform prevederilor art. 261 alin. (5) din Codul fiscal pentru eschivarea de la calculul şi plata impozitului funciar pentru A/2022, precum şi amendă în mărime de 1177 lei, conform prevederilor art. 261 alin. (4) din Codul fiscal pentru diminuarea impozitului funciar pentru terenuri cu destinaţie agricolă pentru A/2023. Subliniază că deciziile organului fiscal nu au fost contestate în ordinea contenciosului administrativ, dar nici executate.

În circumstanţele enunţate supra, consideră că conducerea SRL ”Magro-Fond” şi anume Coţaga ***** Dumitru, nu a respectat obligaţiile ce îi revin în conformitate cu Legea insolvabilităţii, Legea contabilităţii, ceea ce a dus în cele din urmă, la prejudicierea intereselor atât ale întreprinderii, cât şi ale creditorilor. Astfel, prin ţinerea unei contabilităţi contrare prevederilor legii, precum şi contribuirea la dispariţia documentelor contabile, a documentelor de constituire, aşa cum este prevăzut la art. 248 alin. (1) lit. e) din Legea insolvabilităţii, se înţelege săvârşirea acelor fapte ilicite, prin care se încalcă reglementările imperative ale Legii contabilităţii, indiferent dacă acestea reprezintă infracţiuni, contravenţii sau simple delicte civile.

În aceeaşi ordine de idei, ţinerea contabilităţii fictive creează creşterea obligaţiilor fiscale şi constă în evidenţierea în actele contabile sau în alte documente legale, a cheltuielilor ce nu au la bază operaţiuni reale ori evidențierea altor operațiuni fictive. Prin urmare, prin nerespectarea acestor norme imperative ale legislaţiei se confirmă caracterul ilicit al acţiunilor membrilor organelor de conducere al SRL ”Magro-Fond”, în persoana directorului/fondatorului Coţaga Ion ***** şi a contabilului Iaţco Elena *****, fapt ce generează temei de atragere la răspundere subsidiară.

Restanţele întreprinderii insolvabile, inclusiv faţă de creditorul Serviciul Fiscal de Stat au apărut în perioada când cet. Coţaga Ion ***** gestiona întreprinderea insolvabilă, iar acţiunile date au cauzat apariţia stării de insolvabilitate a întreprinderii. Respectiv, opinează că persoana urmează a fi atrasă la răspundere subsidiară, în conformitate cu prevederile art. 248 alin. (1) lit. e) din Legea insolvabilităţii.

Indică faptul că, încălcările sus enunţate, au fost stabilite prin acte executorii emise de Serviciul Fiscal de Stat, fapt ce rezultă din prevederile art. 11 lit. j) CE, potrivit cărui sunt documente executorii şi se execută conform normelor stabilite de prezentul cod hotărârile(deciziile) cu privire la aplicarea de sancţiuni eliberate de autorităţile publice şi/sau de alte instituţii abilitate prin lege cu funcţii de reglementare şi control. Or, acesta deţinând funcţiile respective până la intentarea procesului de insolvabilitate faţă de SRL ”Magro-Fond” a dispus continuarea unei activităţii a debitorului în conformitate cu prevederile art. 248 alin. (1) lit. f) din Legea insolvabilităţii care l-a dus în mod vădit la incapacitate de plată, care reprezintă un alt temei ce probează cererea de chemare în judecată privind atragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere a SRL ”Magro-Fond” în persoana cet. Coţaga Ion *****.

Astfel, având deja restanţă considerabilă calculată prin dările de seamă prezentate de către SRL ”Magro-Fond”, pentru perioada de activitate a contribuabilului anterior intentării procesului de insolvabilitate, membrul organelor de conducere a debitorului a dispus continuarea activităţii întreprinderii care a dus debitorul în mod vădit la incapacitate de plată.

Opinează asupra faptului că cele enunţate adeveresc aplicabilitatea prevederilor art. 248 alin. (1), lit. e) şi f) din Legea insolvabilităţii, pentru atragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere ale debitorului SRL ”Magro-Fond” în persoana directorului/fondatorului Coţaga Ion ***** şi a contabilului Iaţco Elena *****. Un alt temei de atragere la răspundere subsidiară a membrului organelor de conducere a SRL ”Magro-Fond” constituie acţiunile prevăzute de art. 248 alin. (1) lit. h) din Legea insolvabilităţii şi anume nedepunerea cererii de intentare a procesului de insolvabilitate.

Prin urmare, indică că incapacitatea de plată a întreprinderii s-a materializat prin incapacitatea întreprinderii de a-şi onora obligaţiile pecuniare faţă de creditori în perioada gestionării acesteia de către membrul organelor de conducere în persoana cet. Coţaga Ion ***** în calitate de conducător, care a avut obligaţia prin lege în asemenea circumstanţe, să depună în

termenul legal cerere introductivă privind intentarea procesului de insolvabilitate, fapt însă ignorat de către acesta.

În conformitate cu datele din Sistemul Informaţional Automatizat al Serviciului Fiscal de Stat (contul curent detaliat al debitorului), în perioada anilor 2022 - 2023 debitorul a prezentat autorităţii fiscale dări de seamă. Astfel, debitorul a prezentat la data de 25 ianuarie 2023, termenul fiind 25 ianuarie 2023, la Serviciul Fiscal de Stat, darea de seamă privind impozitul pe venit reţinut din salariu(forma IPC21) pentru luna decembrie a anului 2022 cu suma calculată în mărime de 276,00 lei, care potrivit prevederilor art. 92 alin. (1) din Codul Fiscal, impozitul reţinut conform art. 6918 şi art. 88-91 se achită la buget de către persoana care a efectuat reţinerea până la data de 25 a lunii următoare lunii în care au fost efectuate plăţile, adică la data de 25 ianuarie 2023, dar care nu a fost achitată de către debitor.

În circumstanțele enunțate, raportate la prevederile art. 2 al Legii insolvabilităţii, care stipulează că incapacitatea de plată este prezumată în cazul în care debitorul este în întârziere de plată mai mult de 60 de zile, consideră că debitorul SRL ”Magro-Fond” s-a aflat în incapacitate de plată începând cu 25 martie 2023. Respectiv, acesta era obligat în conformitate cu prevederile art. 14 alin. (3) din Legea insolvabilității, în termen de 30 de zile din data de 25 martie 2023 să depună în instanţa de insolvabilitate cererea introductivă privind intentarea procedurii de insolvabilitate faţă de sine, obligație neîndeplinită de către debitor, fapt care constituie temei pentru atragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere prevăzut la art. 248 alin. (1) lit. h).

Invocă faptul că prin acţiunile sale cet. Coţaga ton *****, a gestionat într-un mod vădit ineficient şi cu rea-credinţă patrimoniul întreprinderii SRL ”Magro-Fond”, cauzând bugetului public naţional prejudiciu material în sumă de 374222,07 lei, prin ce i-a afectat direct capacitatea de plată, circumstanţe care o face pasibilă de răspundere civilă, prin atragerea la răspundere subsidiară conform prevederilor art. 248 alin. (1), lit. e), f) şi h) din Legea insolvabilităţii. Or, administratorul unei societăţi trebuie să manifeste loialitate faţă de societatea pe care o administrează, astfel, că loialitatea este incompatibilă cu desfăşurarea de către acesta a unei activităţi economice în interes personal.

Totodată, acestea deţinând funcţiile respective până la intentarea procesului de insolvabilitate faţă de SRL ”Magro-Fond” au dispus continuarea unei activităţi a debitorului care l-a dus în mod vădit la incapacitate de plată. Organele de conducere ale SRL ”Magro-Fond” se fac responsabile de managementul defectuos practicat la întreprindere, depăşirea limitelor economice admisibile, cumulând un pasiv enorm în defavoarea creditorilor săi.

În contextul celor expuse, consideră că prin acţiunile/inacţiunile membrului organelor de conducere ale debitorului SRL ”Magro-Fond”, Serviciul Fiscal de Stat a fost prejudiciat cu suma totală de 374222,07 lei şi invocând prevederile art. 247, art. 248, alin. (1) lit. e) ,f) şi lit. h) din Legea insolvabilităţii, art. 11 lit. j) CE, art. 85 alin. (1) lit. i) din CPC solicită instanței de insolvabilitate atragerea la răspundere patrimonială subsidiară membrii organului de conducere al debitorului SRL ”Magro-Fond” în persoana directorului/fondatorului cu cota 100 % Coţaga Ion *****, şi a contabilului Iaţco Elena *****, încasarea, în mod solidar, de la cet. Coţaga Ion ***** şi cet. Iaţco Elena ***** în contul masei debitoare a SRL ”Magro-Fond” a creanţei validate şi nestinse a Serviciului Fiscal de Stat în sumă totală de 374222,07 lei, constituită din creanţe chirografare de rangul III (plăţi de bază) - 152584,68 lei şi creanţe chirografare de rangul VI (majorări de întârziere, amenzi) -221637,39 lei.

Prin referința adresată instanței, reprezentantul pârâtei Iațco Elena, avocatul Gîtlan Aliona și-a exprimat dezacordul cu cererea înaintată de Serviciul Fiscal de Stat privind tragerea la

răspundere subsidiară al membrilor organului de conducere SRL ”Magro-Fond”, în persoana cet. Coțaga Ion și Iațco Elena din următoarele considerente.

Notează că, în baza procurilor nr. 2-800 din 10 februarie 2021 şi nr. 2-0059 din 18 august 2022, valabile pe un termen de 3 ani, administratorul SRL ”Magro-Fond”, Coţaga ***** a împuternicit cet. Răilean Ion să administreze SRL ”Magro-Fond”, inclusiv să schimbe administratorul societăţii. Respectiv, administrarea, de facto, a societăţii în cauză, pe perioada a ultimelor 24 de luni anterioare procesului de insolvabilitate, a fost exercitată de către cet. Ion Răilean, dar nu de către Ion Coţaga.

Din analiza dispoziţiilor citate se evidenţiază că legiuitorul a stabilit cu certitudine condiţiile şi termenii în care membrii organelor de conducere şi/sau de supraveghere ai debitorului, precum şi orice altă persoană care au contribuit la apariţia stării de insolvabilitate a debitorului, pot fi traşi la răspundere subsidiară de către instanţa de insolvabilitate pentru pasivul neacoperit al debitorului. Corespunzător, în cazul cererilor privind angajarea răspunderii subsidiare, probaţiunea comiterii faptelor care au cauzat insolvabilitatea debitorului dar şi valoarea prejudiciului cauzat astfel, îi revine în mod expres administratorului insolvabilităţii/lichidatorului debitorului.

Astfel, la depunerea cererii de atragere la răspundere subsidiară, administratorul insolvabilităţii/lichidatorul va trebui să administreze probe care să adeverească că prin acţiunile intenţionate ale persoanei vizate a fost cauzat un prejudiciu creditorilor debitorului insolvabil. În acelaşi timp, chiar dacă creditorii au suferit un prejudiciu a cărui existenţă certă este stabilită prin constatarea faptului că societatea debitoare a ajuns în încetare de plăţi şi că împotriva acesteia a fost declanşată procedura insolvabilităţii, imposibilitatea de a recupera aceste creanţe nu constituie o premisă suficientă care să determine instanţa să oblige în mod automat membrii organelor de conducere şi/sau supraveghere a debitorului la plata creanţelor, această formă de răspundere neputând fi dispusă decât în condiţiile statuate de art. 248 din Legea insolvabilităţii.

Or, dispoziţii legale instituite la art. 248 din Legea insolvabilității nu instituie prezumția de culpă a persoanei a cărei răspundere se solicită a fi stabilită, ci prevăd în concret natura faptelor păgubitoare pentru societatea debitoare, fapte care au contribuit la ajungerea acesteia în stare de insolvență şi care pot antrena răspunderea unor persoane din organele sale de conducere. Stabilirea existenţei unor asemenea fapte şi a măsurii în care ele au contribuit la ajungerea în stare de insolvenţă a debitoarei se face cu respectarea tuturor normelor procedurale aplicabile şi în dreptul comun, pe baza unui probatoriu complet şi pertinent.

În acest context, subliniază faptul că nu orice deficiență de natură managerială este în măsură a duce la stabilirea răspunderii persoanelor prevăzute de art. 247 al Legii insolvabilităţii, textul de lege expus la art. 248 sancționând practic doar acele fapte care implică o deturnare a activităţii societăţii de la scopul comercial în vederea căruia a fost constituită. Răspunderea subsidiară a membrilor organelor de conducere şi/sau supraveghere a debitorului nu devine automat operantă în toate cazurile în care pasivul social nu poate fi acoperit, ci numai atunci când se demonstrează că prin fapta culpabilă şi intenţionată, întreprinsă în interes personal, subiecţii vizaţi au cauzat insolvabilitatea debitorului prin săvârşirea acţiunilor expres şi limitativ enumerate la articolul 248 din Legea insolvabilităţii şi a căror consecinţe sau materializat prin crearea, menţinerea sau aprofundarea stării de insolvabilitate, fiind necesar de a proba întrunirea cumulativă a condiţiilor de tragere la răspunde iuridico-civilă.

Răspunderea reglementată de dispoziţiile art. 248 are, aşa cum rezultă din interpretarea textului de lege menţionat, o natură juridică delictuală, ceea ce presupune obligarea dovedirii îndeplinirii cumulative a condiţiilor prevăzute de dispoziţiile art. 1998 CC. Astfel, pentru a

stabili culpa şi a atrage la răspundere subsidiară membrii organelor de conducere şi/sau de supraveghere a societăţii debitoare, urmează să fie întrunite condiţii speciale şi anume: să existe un prejudiciu, să existe o faptă ilicită, să existe un raport de cauzalitate între fapta ilicită şi prejudiciu, precum şi fapta să fie săvârşită cu vinovăţie şi în interesul personal al făptuitorului.

Deci, prejudiciul, fapta ilicită, raportul de cauzalitate şi vinovăţia, sunt elemente esenţiale şi care trebuie dovedite, prin probe convingătoare de către administratorul insolvabilităţii/lichidatorul debitorului, împlinirea cumulativă a condiţiilor fiind o condiţie sine qua-non pentru atragerea răspunderii patrimoniale respective. Simplele afirmaţii, nedovedite, nu pot fundamenta admiterea cererii de atragere a răspunderii.

Or, reclamantul nu a prezentat probe care să demonstreze cu certitudine prezenţa în acţiunile pârâţilor, inclusiv a dnei Iaţco Elena a elementelor esenţiale pentru atragere, la răspundere subsidiară a acestora. Complementar, învederează că în contextul condiţiilor generale necesare pentru antrenarea răspunderii delictuale nu poate exista răspunderea delictuală dacă nu s-a produs un prejudiciu.

Astfel, pentru intervenţia răspunderii membrilor organelor de conducere ale debitorului, condiţiile sus-enumerate trebuie întrunite cumulativ, iar lipsa uneia conduce la imposibilitatea angajării răspunderii patrimoniale a membrilor organelor de conducere care au contribuit la apariţia stării de insolvabilitate a debitorului. Caracterul special al reglementărilor invocate supra constă în aceea că aprecierea culpei persoanei chemate să răspundă subsidiar trebuie făcută „in concreto”, cerându-se o cauzalitate specifică între faptă şi prejudiciu, respectiv faptele enumerate, în măsura în care au fost săvîrşite culpabil şi au cauzat un prejudiciu, să fi fost în măsură să contribuie la ajungerea debitorului în stare de insolvenţă.

Norma prevăzută la art. 248 din Legea insolvabilităţii nu instituie o răspundere obiectivă pentru prejudiciul reprezentând totalul creanţelor creditorilor participanţi la procedura de insolvabilitate, ci o răspundere în care faptele imputate trebuie dovedite, atât în fapt cât şi în drept, sub aspectul condiţiilor generale ale răspunderii civile delictuale reglementate de dispoziţiile art. 1998 CC, cât şi sub aspectul condiţiilor speciale prevăzute în textul legii pentru fiecare din faptele enumerate la art. 248, condiţiile generale ale răspunderii delictuale urmînd a dobîndi particularităţi specifice în funcţie de cazul reglementat concret în textul legii.

Invocând prevederile art. 3, art. 18 din Legea contabilităţii şi raportării financiare nr. 287/2017 invocă că cerere privind tragerea la răspunderea subsidiară pentru fapta de ţinere a contabilităţii fictive sau contrare legii care a cauzat insolvabilitate debitorului, poate fi înaintată exclusiv faţă de administratorul societăţii comerciale si/sau conducătorul acesteia, având în vedere că anume acesta este subiectul responsabil de ţinerea corectă a contabilităţii. Prin urmare, dna Iaţco Elena, activând în calitate de contabil, nu poate fi subiect al răspunderii subsidiare.

Mai mult, Legea insolvabilităţii nu este perfect sincronizată cu Legea nr. 287 din 15 decembrie 2017 cu privire la contabilitate şi raportare financiară, în cuprinsul ultimei nefiind reglementate noţiunile de „contabilitatea fictivă” şi „contabilitatea contrară legii”, la fel cum nu este arătată nici diferenţele dintre aceste două noţiuni. Respectiv, consideră imposibilă chestiunea cu privire la angajarea răspunderii subsidiare a membrilor organelor de conducere a debitorului insolvabil pentru fapta de ţinere a contabilităţii fictive sau contrare legii atunci când normele de specialitate nu conţin în detaliu explicaţii cu privire la specificul acestor fapte.

Pentru a putea fi angajată răspunderea subsidiară a administratorului statutar al debitorului insolvabil pentru fata de ţinere neconformă a contabilităţii, este necesar să fie întrunite condiţii speciale, după cum urmează: să fie stabilită şi probată culpa subiectului la ţinerea contabilităţii fictive sau contrare legii; fapta de ţinere a contabilităţii fictive sau contrare legii să fi cauzat sau

agravat starea de insolvabilitate a debitorului; să fie constat şi demonstrat prejudiciul cauzat creditorilor; să fie stabilită şi probată legătura cauzală dintre acţiunile subiectului, starea de insolvabilitate a debitorului şi prejudiciul cauzat astfel.

Respectiv, doar prin întrunirea cumulativă a condiţiilor specificate mai sus va putea fi angajată răspunderea subsidiară pentru fapta menţionată.

La fel, pârâţilor li se pretinde răspunderea subsidiară pentru neprezentarea informaţiilor şi documentelor, apreciate ca fiind necesare, cu privire la activitatea şi la patrimoniul său, precum şi documentele activităţii economice şi documentele de evidenţă contabilă care urma a fi reţinute de administratorul provizoriu spre documentare (art. 27 alin. (4) Legea insolvabilităţii). Însă, acest fapt, nu a fost probat de către reclamant.

Totodată, la examinarea chestiunii privind aplicarea răspunderii subsidiare urmează a fi analizate şi limitele temporale în interiorul cărora au fost comise pretinsele fapte prejudiciabile ale organelor de conducere sau supraveghere a debitorului. Or, se reţine că în vederea atragerii la răspundere subsidiară a persoanelor nominalizate în art. 248 din Legea insolvabilităţii, acţiunile culpabile trebuie să fi fost comise de către aceştia cu cel mult 2 ani înainte de intentarea procesului de insolvabilitate în privinţa debitorului, iar cererea cu privire la atragerea persoanelor în cauză la răspundere poate fi introdusă după intentarea trebuia să fie cunoscut faptul că dânşii au cauzat starea de insolvabilitate.

Această interpretare rezultă inclusiv şi din analiza prevederilor art. 247 din Legea insolvabilităţii din care rezultă că răspunderea subsidiară pentru faptele prevăzute la art. 248, poate fi imputată doar persoanelor care au deţinut funcţii de conducere în cadrul societăţii debitoare în ultimelor 24 de luni anterioare intentării procesului de insolvabilitate faţă de debitor. Astfel, reiterează că administrarea SRL ”Magro-Fond”, pe perioada anilor 2021-până la iniţierea procesului de insolvabilitate, a fost exercitată de către cet. Ion Răilean, dar nu de către Ion Coţaga.

Mai mult, şi cerinţa reclamantului de tragere la răspundere subsidiară a contabilei SRL ”Magro-Fond”, dna Iaţco Elena este lipsită de careva temei juridic. În contextul celor expuse a solicitat respingerea cererii Serviciului Fiscal de Stat privind atragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere a debitorului SRL ”Magro-Fond”, ca fiind neîntemeiată.

Argumentele părților în proces

În ședința de judecată reprezentantului Serviciului Fiscal de Stat, Strâmbanu Gabriela, a reiterat temeiurile de fapt și de drept expuse în cererea înaintată și a pledat pentru admiterea acesteia în modul formulat.

Pârâta Iațco Elena a pledat pentru respingerea cererii.

În ședința de judecată reprezentantul pârâtei Iațco Elena, Gâtlan Aliona, a reiterat temeiurile de fapt și de drept expuse în referință și a pledat pentru respingerea cererii ca fiind vădit neîntemeiată în fapt şi în drept. A mai notat că deși art. 247 alin. (1) din aceiaşi lege enumeră contabilii printre membrii organelor de conducere în sens larg, legislaţia specială - Legea nr. 287/2017 privind contabilitatea şi raportarea financiară - stabileşte în mod clar cine răspunde pentru ţinerea contabilităţii conform legii: conducătorul sau administratorul entităţii (art. 18 alin. (2) lit. a). Aşadar contabilul nu este subiect responsabil de organizarea contabilităţii, contabilul nu aprobă politici contabile, contabilul nu organizează controlul intern, contabilul nu stabileşte planul de conturi, contabilul nu este responsabil pentru respectarea reglementărilor imperative ale Legii 287/2017 — această obligaţie este legal plasată exclusiv pe administrator. Prin urmare, dna Iaţco Elena, fiind contabil, nu poate fi subiect al răspunderii pentru fapta de organizare a

contabilității, iar cererea reclamantului se sprijină pe o interpretare eronată a legii. De asemenea, opinează că reclamantul nu a argumentat juridic obligaţiunea imputată contabilului Elena Iaţco de a depune cererea de intentare a procesului de insolvabilitate a întreprinderii în litigiul. Articolul 248 din Legea nr. 133/2012 instituie o răspundere delictuală, ceea ce atrage aplicarea condiţiilor art. 1998 CC: prejudiciu, faptă ilicită, legătură de cauzalitate, vinovăţie - toate cumulative. Iar reclamantul nu a administrat niciun mijloc de probă care să demonstreze: existenţa unei contabilităţi fictive, că aceste fapte, dacă au existat, erau imputabile contabilei, că ele ar fi cauzat sau agravat insolvabilitatea, existenţa vinovăţiei intenţionate. Mai mult, nu există expertiză/raport contabilă, nu există constatări ale organelor competente privind falsificarea documentelor contabile. A indicat că administrarea societăţii nu a fost exercitată nici de către Coţaga nici de către Elena Iaţco, ci de către Răilean Ion. Pentru aplicarea art. 248 din Legea insolvabilității este necesar să se demonstreze că faptele imputate contabilei au creat, menţinut sau agravat insolvabilitatea, iar prejudiciul creditorilor este consecinţa directă a acestor fapte, nefiind prezentate probe în acest sens. Răspunderea poate fi atrasă doar pentru fapte comise în ultimele 24 luni anterioare intentării procedurii şi doar de persoane care au exercitat efectiv funcţii în această perioadă. Iar în această perioadă societatea a fost administrată de dl Ion Răilean și nu există nicio faptă imputabilă contabilei, niciun act al administratorului nu consemnează necooperare sau refuz din partea pârâtei Iaţco Elena.

În ședința de judecată, administratorul insolvabilității SRL ”Magro-Fond”, administratorul autorizat Gherman Andrei, fiind citat legal, nu s-a prezentat și nu a informat instanța cu privire la motivele neprezentării.

În ședința de judecată pârâtul Coțaga Ion, fiind citat legal, inclusiv prin intermediul citației publice, nu s-a prezenta și nu a informat instanța cu privire la motivele neprezentării.

La acest aspect instanța ține să sublinieze că la 11 septembrie 2025, în adresa pârâtului Coțaga Ion, prin intermediul ÎS ”Poșta Moldovei”, a fost expediată citația, încheierea din 05 septembrie 2025 și copia cererii de chemare în judecată împreună cu anexele, iar potrivit inscripției pe factorul poștal, scrisoare a fost restituită cu inscripția „plecat” (f.d. 82, 84). Iar, în Monitorul Oficial nr. 526-528 (10036-10038) din 10 octombrie 2025 a fost publicată citația publică prin care s-a solicitat prezența pârâtului Coțaga Ion la ședința din 29 octombrie 2025 (f.d. 93).

Prin urmare, în temeiul art. 102 și 206 CPC, aplicabil prin prisma art. 1 alin. (4) din Legea insolvabilității, precum și în scopul eficientizării actului de justiție și asigurarea examinării în termen a cauzei, instanța a dispus examinarea cererii introductive în lipsa părților absente.

Aprecierea instanței de judecată

Studiind materialele dosarului și probele administrate prin prisma argumentelor expuse în cerere, instanța de insolvabilitate ajunge la concluzia de a admite parțial cererea de chemare în judecată înaintată de Serviciul Fiscal de Stat privind atragerea la răspundere subsidiară a membrilor organului de conducere a SRL ”Magro-Fond”, în persoana cet. Coțaga ***** și Iațco Elena, din următoarele considerente expuse infra.

În conformitate cu prevederile art. 1 alin. (4) din Legea insolvabilităţii nr. 149/2012, procesul de insolvabilitate se desfășoară în conformitate cu prevederile Codului de procedură civilă şi cu cele ale prezentei legi.

În conformitate cu prevederile art. 5 alin. (3) al Legii insolvabilităţii, instanţa pe al cărei rol se află cauza de insolvabilitate examinează din oficiu toate circumstanţele relevante cauzei.

Iar potrivit art. 5 alin. (5) lit. f) din Legea insolvabilității, principalele competenţe ale instanţei de insolvabilitate în cadrul prezentei legi sunt atragerea la răspundere a membrilor organelor de conducere care au contribuit la insolvabilitatea debitorului, precum şi sesizarea organelor de urmărire penală în legătură cu faptele reprobabile săvârșite de aceștia.

Conform art. 26 alin. (1)-(4) CPC, procesele civile se desfășoară pe principiul contradictorialității și egalității părților în drepturile procedurale. Contradictorialitatea presupune organizarea procesului astfel încât părțile să aibă posibilitatea de a-și formula, argumenta și dovedi poziția în proces, de a alege modalitățile și mijloacele susținerii ei de sine stătător și independent de instanță, de alte organe și persoane, de a-și expune opinia asupra oricărei probleme de fapt și de drept care are legătură cu cauza dată judecății și de a-și expune punctul de vedere asupra inițiativelor instanței. Instanța care judecă cauza își păstrează imparțialitatea și obiectivitatea, creează condiții pentru exercitarea drepturilor participanților la proces, pentru cercetarea obiectivă a circumstanțelor reale a cauzei. Egalitatea părților în drepturile procedurale este garantată prin lege și se asigură de către instanță prin crearea posibilităților egale, suficiente și adecvate de folosire a tuturor mijloacelor procedurale pentru susținerea poziției asupra circumstanțelor de fapt și de drept, astfel încât nici una dintre părți să nu fie defavorizată în raport cu cealaltă.

În conformitate cu prevederile art. 117 alin. (1) CPC, probe în cauze civile sunt elementele de fapt, dobândite în modul prevăzut de lege, care servesc la constatarea circumstanţelor ce justifică pretenţiile şi obiecţiile părţilor, precum şi altor circumstanţe importante pentru justa soluţionare a cauzei.

Potrivit prevederilor art. 118 alin. (1) și (3) CPC, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale dacă legea nu dispune altfel. Circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea justă a cauzei sînt determinate definitiv de instanţa judecătorească pornind de la pretenţiile şi obiecţiile părţilor şi ale altor participanţi la proces, precum şi de la normele de drept material şi procedural ce urmează a fi aplicate.

În conformitate cu prevederile art. 121 CPC, instanţa judecătorească reţine spre examinare şi cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existenţa sau inexistenţa de circumstanţe, importante pentru soluţionarea justă a cazului.

În conformitate cu prevederile art. 122 alin. (1), (2) şi (4) CPC, circumstanțele care, conform legii, trebuie confirmate prin anumite mijloace de probațiune nu pot fi dovedite cu nici un fel de alte mijloace probante. Admisibilitatea probelor se determină în conformitate cu legea în vigoare la momentul eliberării lor. Se consideră inadmisibile probele ce nu au fost prezentate de participanţii la proces până la data stabilită de judecător, cu excepţia cazurilor prevăzute la art. 119^1 şi art. 372 alin. (1).

Potrivit prevederilor art. 130 alin. (1) CPC, instanța judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege. Nici un fel de probe nu au pentru instanța judecătorească o forță probantă prestabilită fără aprecierea lor.

În conformitate cu art. 239-240 CPC, hotărârea judecătorească trebuie să fie legală şi întemeiată. La adoptarea hotărârii, instanţa judecătorească, în limitele pretenţiilor invocate, apreciază probele, determină circumstanţele care au importanţă pentru soluţ*****area pricinii, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părți, legea aplicabilă

soluț*****ării pricinii şi admisibilitatea acţiunii. În acest sens, se constată că norma de drept indicată impune instanţei de judecată exigențe privind studierea minuțioasă a situației de fapt a chestiunii supuse judecării şi încadrarea corectă de drept.

În cadrul cercetării judecătorești s-a constatat cu certitudine că, la 07 mai 2024, în cadrul Judecătoriei Soroca (sediul central), a parvenit cererea introductivă înaintată de BC ”OTP-Bank” SA privind intentarea procesului de insolvabilitate față de SRL ”Magro-Fond”.

Prin Încheierea Judecătoriei Soroca (sediul central) din 21 mai 2024 s-a acceptat spre examinare cererea introductivă înaintată de BC ”OTP-Bank” SA privind intentarea procesului de insolvabilitate față de SRL ”Magro-Fond”. S-a instituit perioada de observație în privința debitorului SRL ”Magro-Fond”, c/f 1018607000816, sediul s. Bulboci, r. Soroca. S-a numit în calitate de administrator provizoriu al debitorului SRL ”Magro-Fond”, administratorul autorizat Gherman Andrei, titular al autorizaţiei nr. 75 din 14 ianuarie 2015.

La 28 mai 2024, în cadrul Judecătoriei Soroca (sediul central) a parvenit cererea introductivă înaintată de avocatul Postovanu Grigore, în interesele SRL ”Dromarsat” privind intentarea procesului de insolvabilitate față de SRL ”Magro-Fond”.

Prin Încheierea Judecătoriei Soroca (sediul central) din 09 iulie 2024 s-a dispus conexarea cererii introductive înaintată de avocatul Postovanu Grigore, în interesele SRL ”Dromarsat” privind intentarea procesului de insolvabilitate față de SRL ”Magro-Fond” la cererea introductivă înaintată de BC ”OTP-Bank” SA privind intentarea procesului de insolvabilitate față de SRL ”Magro-Fond”.

Prin Hotărârea Judecătoriei Soroca, (sediul central) din 03 octombrie 2024 s-a admis cererea introductivă înaintată de BC ”OTP-Bank” SA și avocatul Postovanu Grigore, în interesele SRL ”Dromarsat privind intentarea procesului de insolvabilitate față de SRL ”Magro-Fond”. S-a constatat insolvabilitatea SRL ”Magro-Fond”, c/f 1018607000816, sediul s. Bulboci, r. Soroca. S-a intentat procedura insolvabilității față de SRL ”Magro-Fond”, c/f 1018607000816, sediul s. Bulboci, r. Soroca. S-a desemnat în funcţia de administrator al insolvabilității debitorului SRL ”Magro-Fond” administratorul autorizat Gherman Andrei, titular al autorizaţiei nr. 75 din 14 ianuarie 2015.

La 01 septembrie 2025 Serviciul Fiscal de Stat a înaintat cererea privind tragerea la răspundere subsidiară a membrilor organului de conducere a SRL ”Magro-Fond”, cet. Coțaga Ion și Iațco Elena.

În soluționarea speței deduse judecății instanța reține că, în conformitate cu prevederile art. 15 alin. (1) din Legea insolvabilităţii, în cazul insolvabilităţii debitorului din culpa fondatorilor (membrilor) lui, a membrilor organului executiv sau a unor alte persoane care au dreptul de a da indicaţii obligatorii pentru debitor ori care pot influenţa în alt mod acţiunile debitorului (insolvabilitate intenţionată), aceştia poartă răspundere subsidiară solidară faţă de creditori în măsura în care bunurile debitorului sunt insuficiente pentru executarea creanţelor creditorilor.

În conformitate cu art. 247 alin. (1) și (2) din Legea insolvabilității, în sensul prezentei legi, membri ai organelor de conducere ale debitorului pot fi: debitorul persoană fizică ce desfăşoară activitate individuală de întreprinzător, fondatorul întreprinderii individuale sau al gospodăriei ţărăneşti (de fermier), administratorii societăţilor comerciale, administratorii întreprinderilor de stat/municipale, membrii organelor executive, membrii organului de supraveghere (consiliului), lichidatorii şi membrii comisiilor de lichidare, contabilii. Prevederile alin. (1) se aplică persoanelor care deţineau funcţiile respective la data intentării procesului de insolvabilitate, precum şi celor care au deţinut aceste funcţii pe parcursul ultimelor 24 de luni anterioare intentării procesului.

Verificând întrunirea condițiilor necesare a calității subiectului răspunderii subsidiare în privința pârâților Coțaga Ion și Iațco Elena, prevăzute de art. 247 al Legii insolvabilității, instanța de judecată din informația despre contribuabil (f.d. 42-43) atestă că cet. Iațco Elena Anatolie, până la data intentării procedurii de insolvabilitate, a deținut funcția de contabil al SRL ”Magro-Fond”.

Din aceiași informație despre contribuabil, se atestă faptul că în cadrul SRL ”Magro-Fond” cet. Coțaga Ion *****, începând cu 19 iulie 2019 și până la data intentării procedurii de insolvabilitate, deține funcția de director, iar începând cu 21 iunie 2021 și până la data intentării procedurii de insolvabilitate, calitatea de fondator. De asemenea, începând cu 20 februarie 2023 și până la data intentării procedurii de insolvabilitate, este înregistrat în calitate de beneficiar efectiv.

În aceiași ordine de idei, instanța atestă că potrivit Deciziei Agenției Servicii Publice/ Departamentul înregistrare și licențiere a unităților de drept din 23 iunie 2021, în calitate de asociat și beneficiar efectiv cu cota de 100 % figurează cet. Coțaga Ion (dosar nr. 2i-18/24, f.d. 182).

La acest aspect, instanța reține critic alegațiile privind neîntrunirea de către cet. Coțaga Ion a calității de subiect a răspunderii subsidiare întrucât societatea a fost administrată de cet. Ion Răilean, or acestea sunt în contradicție cu materialele cauzei.

Instanța subliniază că, deși în baza procurilor nr. 2-800 din 10 februarie 2021 şi nr. 2-0059 din 18 august 2022, valabile pe un termen de 3 ani, administratorul SRL ”Magro-Fond”, Coţaga Ion a împuternicit cet. Răilean Ion să administreze SRL ”Magro-Fond”, acest fapt nu îl scutește de răspunderea avută în calitate de director/ fondator și beneficiar efectiv a SRL ”Magro-Fond”.

Prin eliberarea procurilor cet. Coţaga Ion nu și-a pierdut calitatea de director/fondator și beneficiar efectiv a SRL ”Magro-Fond”, iar împuternicirile eliberate prin procuri către cet. Railean Ion atestă faptul că acesta activa din numele cet. Coțaga *****, respectiv se prezumă că activa cu consimțământul și acordul acestuia, nefiind probat contrariul.

Instanța relevă că, deși se invocă transmiterea, în baza procurilor, încă din 10 februarie 2021, a administrării către cet. Răilean Ion, totuși se atestă semnarea de către Coțaga Ion, în calitate de reprezentant a SRL ”Magro-Fond”, a contractului nr. M-37 din 20 mai 2021 (dosar nr. 2i-18/24, f.d. 108110), precum și a contractului de credit, contractului de gaj și contractului de fidejusiune datate cu data de 10 mai 2022 (dosar nr. 2i-18/24, f.d. 12-26).

Reieșind din înscrisurile prezentate și argumentele expuse în cererea de chemare în judecată, instanța denotă că cet. Coțaga Ion și Iațco Elena în mod just dispun calitatea de subiect al raportului juridic litigios, așa cum pe parcursul ultimelor 24 de luni anterioare intentării procesului de insolvabilitate în privința societății debitoare a exercitat funcția de conducător/director, respectiv de contabil, adică de membru a organelor de conducere ale debitorului, în sensul art. 247 din Legea insolvabilității.

În conformitate cu prevederile art. 248 alin. (1) al Legii insolvabilității, la cererea administratorului insolvabilităţii/ lichidatorului, a comitetului creditorilor sau a oricărui creditor care are interes legitim, instanţa de insolvabilitate poate dispune ca o parte din datoriile debitorului insolvabil să fie suportate de membrii organelor lui de conducere, precum şi de orice altă persoană, care i-au cauzat insolvabilitatea prin una dintre următoarele acţiuni: a) folosirea bunurilor sau creditelor debitorului în interes personal; b) desfăşurarea unei activităţi comerciale în interes personal sub acoperirea debitorului; c) majorarea fictivă a pasivelor debitorului şi/sau deturnarea (ascunderea) unei părţi din activul debitorului; d) procurarea de fonduri pentru debitor la preţuri exagerate; e) ţinerea unei contabilităţi fictive sau contrare prevederilor legii, precum şi

contribuirea la dispariţia documentelor contabile, a documentelor de constituire; f) dispunerea continuării unei activităţi a debitorului care îl duce în mod vădit la incapacitate de plată; g) dispunerea, în luna precedentă încetării plăţilor, de a se plăti cu preferinţă unui creditor în dauna celorlalţi creditori; h) nedepunerea cererii de intentare a procesului de insolvabilitate conform prevederilor art. 14; i) comiterea cu intenție a altor fapte care au cauzat insolvabilitatea debitorului.

Astfel, persoanele culpabile pot fi obligate la repararea doar numai prejudiciul care este consecința directă a faptei ilicite şi nu altul, adică, prejudiciul efectiv demonstrat, condiţie stipulată şi în prevederile art. 1998 alin. (1) – (2) CC, care prevede că, cel care acţionează faţă de altul în mod ilicit, cu vinovăție este obligat să repare prejudiciul patrimonial, iar în cazurile prevăzute de lege, şi prejudiciul moral cauzat prin acţiune sau omisiune. Prejudiciul cauzat prin fapte licite sau fără vinovăție se repară numai în cazurile expres prevăzute de lege.

Instanța de insolvabilitate concluzionează că, pentru atragerea la răspunderea subsidiară a organelor de conducere ale debitorului urmează a fi întrunite toate condițiile cum ar fi: fapta prejudiciabilă, prejudiciul - sub forma unei părți a pasivului patrimonial al debitorului insolvabil, legătura de cauzalitate dintre faptă şi pasiv, vinovăția - sub forma intenției sau culpei şi toate acestea în cumul au creat starea de insolvență a debitorului.

Instanța de judecată relevă că, răspunderea nu devine automat operantă în toate cazurile în care pasivul nu poate fi acoperit, ci numai atunci când se demonstrează că prin acțiunea culpabilă şi intenţionată, subiecţii vizaţi au cauzat starea de insolvabilitate sau prin săvârșirea unei fapte expres şi limitativ enumerate la articolul art. 248 alin. (1) din Legea insolvabilității, iar consecinţele acestora s-au materializat prin crearea, menținerea sau aprofundarea stării de insolvabilitate, fiind necesar de a proba întrunirea cumulativă a condițiilor pentru tragerea la răspunderea subsidiară

Prin urmare, Legea insolvabilității stabilește 3 condiții cumulative pentru atragerea la răspundere subsidiară și anume: persoana să fie membru al organului de conducere și/sau supraveghere a societății insolvabile; apariția stării de insolvabilitate să fie imputabilă acestora; să comită una din acțiunile stipulate de art. 248 alin. (1) din Legea insolvabilității.

În speță, atragerea la răspundere subsidiară a organelor de conducere ale debitorului SRL ”Magro-Fond” nu operează în mod automat, ci urmează să se probeze indubitabil, conform art. 118 alin. (1) CPC, iar instanţa să constate acţiunile lui Coțaga Ion și Iațco Elena care ar fi dus la apariția stării de insolvabilitate a debitorului, precum şi imputabilitatea acestor acțiuni anume lui.

Corespunzător, urmează a fi oglindită legătura de cauzalitate între acţiunile membrilor organelor de conducere, în persoana cet. Coțaga Ion și Iațco Elena şi starea de insolvabilitate a debitorului, în sensul că insolvabilitatea se datorează anume acțiunilor acestora şi nu altor circumstanțe. Raportul de cauzalitate este şi condiția în funcție de care se determină mărimea despăgubirii.

Totodată, este de menționat că, membrii organelor de conducere nu răspund pentru o simplă incapacitate managerială, ci pentru săvârșirea unor fapte cu caracter ilicit, urmărind, de regulă, deturnarea activității de la realizarea scopului pentru care a fost constituită societatea debitoare şi satisfacerea unui interes personal sau al unui terț, astfel, calificarea acestei forme de răspundere are caracter delictual în toate situațiile.

Din analiza acțiunii depuse, în materia faptelor ilicite ca temei de tragere la răspundere subsidiară a organelor de conducere ale debitorului, Serviciul Fiscal de Stat prin cererea depusă a invocat întrunirea circumstanțelor prevăzute de art. 248 alin. (1) lit. e), f) și h) din Legea insolvabilităţii şi anume e) ţinerea unei contabilităţi fictive sau contrare prevederilor legii,

precum şi contribuirea la dispariția documentelor contabile, a documentelor de constituire; f) dispunerea continuării unei activități a debitorului care îl duce în mod vădit la incapacitate de plată și h) nedepunerea cererii de intentare a procesului de insolvabilitate conform prevederilor art. 14.

Cu referire la temeiul prevăzut la art. 248 alin. (1) lit. e) din Legea insolvabilităţii nr. 149/2012, instanţa menţionează că prin ținerea unei contabilități fictive sau contrare prevederilor legii, precum și contribuirea la dispariția documentelor contabile, a documentelor de constituire, se înțelege săvârșirea acelor fapte ilicite, prin care se încalcă reglementările imperative ale Legii contabilității, indiferent dacă acestea reprezintă infracțiuni, contravenții sau simple delicte civile. Însă, Serviciul Fiscal de Stat nu a indicat, probat și nici nu a descris acțiunile pârâților Coțaga Ion și Iațco Elena în acest sens.

Circumstanțele de fapt evidențiate de către deponentul acțiunii în motivarea temeiului respectiv de atragere la răspundere subsidiară pot fi rezumate prin faptul că organele de conducere ale SRL ”Magro-Fond”, au admis încălcări în ținerea contabilității, care au fost constatate de Serviciul Fiscal de Stat prin actul de control nr. 5-729838, prelungit pe formularele nr. 5-729839, nr. 5-729840, nr. 5-729841 din 26 decembrie 2023 și decizia nr. 779/80 din 17 ianuarie 2024 asupra cazului de încălcare a legislaţiei fiscale comisă de către SRL ”Magro-Fond” și actul de control nr. 5-734683, prelungit pe formularele nr. 5-734688, nr. 3-633256 din 30 octombrie 2024 și decizia nr. 780/2095 din 21 iunie 2024 asupra cazului de încălcare a legislației fiscale comisă de către SRL ”Magro-Fond”.

Instanța de insolvabilitate evidențiază că, acțiunile indicate de către Serviciul Fiscal de Stat în cererea privind atragerea la răspunderea subsidiară a membrilor organelor de conducere a debitorului nu pot servi ca temei de atragere la răspundere a cet. Coțaga Ion și Iațco Elena, or, norma invocată stabilește posibilitatea atragerii la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere ale societății debitoare în cazul existenței circumstanțelor privind ținerea unei contabilități fictive sau contrare prevederilor legii. Iar, din circumstanțele invocate în cererea privind atragerea la răspundere subsidiară nu poate fi dedus faptul că debitorul a ținut o contabilitate contrar prevederilor legii, cât şi cum aceste fapte ar fi putut genera starea de insolvabilitate a SRL ”Magro-Fond”.

Instanța menționează faptul că, încălcările constate de organul fiscal de stat prin actele de control evidențiate supra nu sunt suficiente pentru angajarea răspunderii subsidiare a lui Coțaga Ion și Iațco Elena în temeiul art. 248 alin. (1) lit. e) din Legea insolvabilității nr. 149/2012. Or, reclamantul urma să probeze faptul că acțiunile pârâților au contribuit în mod direct și cauzal la apariția sau agravarea stării de insolvabilitate a debitorului.

La caz, reclamantul nu a făcut dovada existenței unei legături de cauzalitate directe între încălcările stabilite prin actele fiscale evidențiate supra și imposibilitatea de plată a datoriilor exigibile a debitorului.

Potrivit art. 3 din Legea contabilităţii şi raportării financiare nr. 287/2017, prin noţiunea de contabilitate urmează a se înţelege un sistem complex de colectare, identificare, grupare. Prelucrare, înregistrare, generalizare și de prezentare a informaţiilor privind elementele contabile.

Astfel, entitatea juridică care are obligația de a ține contabilitatea întreprinderii se conduce de regulile prestabilite de către Legea sus indicată, iar reclamantul, la rândul său, urma să prezinte care este culpa subiectului la ținerea contabilității fictive sau contra legii, să fie constata și demonstrat prejudiciul cauzat care ar fi agravat starea de insolvabilitate a debitorului și care să fie în legătură de cauzalitate dintre acțiunile pârâtului cu starea de insolvabilitate a debitorului.

Chiar dacă prin actele de control emise de Serviciul Fiscal de Stat se constată anumite încălcări ale organelor de conducere a debitorului SRL ”Magro-Fond” privind respectarea legislației fiscale în privința ținerii contabilității, reclamantul nu a prezentat probe pertinente și concludente care să dovedească faptul că starea de insolvabilitate a fost cauzată anume prin ținerea unei contabilități contrare prevederilor legii sau prin dispariția documentelor contabile. Astfel, nu a fost dovedită existența legăturii cauzale între faptele ilicite comise și insolvabilitatea SRL ”Magro-Fond”.

Prin urmare, se apreciază că circumstanțele invocate nu au fost probate în mod convingător, astfel va fi respinsă solicitarea cu privire la atragerea lui Coțaga Ion și Iațco Elena la răspundere subsidiară în temeiul art. 248 alin. (1) lit. e) din Legea insolvabilității nr. 149/2012.

Cu referire la temeiul prevăzut la art. 248 alin. (1) lit. f) din Legea insolvabilității nr. 149/2012, manifestat prin dispunerea continuării unei activități a debitorului care îl duce în mod vădit la incapacitate de plată, instanța menționează următoarele.

Circumstanțele de fapt evidențiate de către deponentul acțiunii în motivarea temeiului respectiv de atragere la răspundere subsidiară pot fi rezumate prin faptul că având deja restanță considerabilă calculate prin dările de seamă prezentate, organele de conducere ale SRL ”Magro-Fond” au dispus continuarea activităţii întreprinderii care a dus debitorul în mod vădit la incapacitate de plată.

În sensul art. 2 din Legea insolvabilității nr. 149/2012 (prevederi în vigoare la data intentării procedurii insolvabilității), incapacitate de plată este definită ca situaţie financiară a debitorului caracterizată prin incapacitatea lui de a îşi executa obligaţiile pecuniare scadente, inclusiv obligaţiile fiscale. Incapacitatea de plată este prezumată în cazul în care debitorul este în întârziere de plată mai mult de 60 de zile.

Instanța relevă că, incapacitatea de executare a obligațiilor financiare, inclusiv situația în care valoarea bunurilor deținute de către debitor nu mai acoperă obligațiile existente ale acestuia, poate fi stabilită prin raportare la întregul tablou patrimonial al debitorului, formulând în acest mod concluzii vis a vis de măsura în care valoarea bunurilor poate acoperi obligațiile înregistrate.

Prin urmare, din înscrisurile administrate la actele cauzei, instanța nu poate stabili cu certitudine faptul că restanțele admise reprezintă în sine o simplă întârziere la achitarea impozitului sau o incapacitatea de executare a obligațiilor pecuniare scadente, precum și faptul că pretinselor acțiuni de continuare a activității debitorului au dus în mod vădit la incapacitate de plată.

Instanța apreciază că restanțele admise de sine stătător este insuficientă în vederea determinării survenirii incapacității de plată a societății debitoare. Or, reieșind din prevederile Legii insolvabilității, incapacitatea de plată, adică incapacitatea debitorului de așI onora obligațiile de achitare a datoriei, poate fi apreciată prin raportarea la întreaga situație patrimonială a întreprinderii, inclusiv existența de creanțe față de persoane terțe, dispunerea de bunuri imobile și/sau mobile, existența de mijloace financiare în casierie sau pe conturile bancare deținute în instituții financiare, etc.

Se va reține că, nu ține de competența instanței de insolvabilitate de a stabili aceste date de sine stătător în baza probelor anexate, aceasta fiind obligația deponentului acțiunii, instanța de judecată, examinând cauza prin prisma prevederilor art. 240 alin. (3) CPC și în baza probelor anexate la materialele dosarului, nu poate să-și bazeze hotărârea sa pe presupunerile reclamatului, care nu sunt confirmate prin nici un fel de mijloace de probă, ci doar pe fapte cert stabilite în procesul examinării cauzei, confirmate prin probe admisibile și pertinente.

Sarcina probațiunii în sensul descris incubă anume deponentului cererii privind atragerea la răspundere subsidiară, în temeiul aceluiași art. 118 alin. (1) CPC, iar importanța probațiunii este una semnificativă, deoarece răspunderea subsidiară, ca specie a răspunderii delictuale civile, nu poate opera din oficiu și nici nu poate fi prezumată în baza unor declarații expuse de către creditorul societății debitoare.

Rezumând cele invocate pe parcurs, instanța de insolvabilitate reține că la caz nu au fost prezentate probe pertinente și concludente, ce ar dovedi că apariţia stării de insolvabilitate a debitorului este imputabilă anume cet. Coțaga Ion și Iațco Elena, care a deținut această calitate până la data intentării procesului de insolvabilitate, sau potrivit art. 118 alin. (1) CPC, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor și obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel.

Prin urmare, instanța nu poate stabili legătura cauzală dintre pretinsa faptă ilicită comise de către Coțaga Ion și Iațco Elena prevăzute de art. 248 alin. (1) lit. f) din Legea insolvabilităţii și insolvabilitatea debitorului SRL ”Magro-Fond”.

Cu referire la temeiul prevăzut la art. 248 alin. (1) lit. h) din Legea insolvabilității nr. 149/2012, manifestat prin nedepunerea cererii de intentare a procesului de insolvabilitate conform prevederilor art. 14, instanța menționează următoarele.

În temeiul prevederilor art. 14 din Legea insolvabilităţii, debitorul este obligat să depună cerere introductivă dacă există unul din temeiurile prevăzute la art. 10. Debitorul este obligat să depună cerere introductivă şi în cazul în care: a) executarea integrală a creanţelor scadente ale unui sau ale mai multor creditori poate cauza imposibilitatea satisfacerii integrale la scadenţă a creanţelor celorlalţi creditori; b) în cadrul lichidării, care se efectuează conform altor legi, devine evident că debitorul nu poate satisface integral creanțele creditorilor. Debitorul este obligat să depună cerere introductivă imediat, dar nu mai târziu de expirarea a 30 de zile din data survenirii temeiurilor indicate în prezentul articol la alin. (2) şi la art. 10 alin. (2). Dacă debitorul nu depune cerere introductivă în cazurile şi în termenul prevăzut în prezentul articol, persoana care, în conformitate cu legislația în vigoare, are dreptul de a reprezenta debitorul, asociații cu răspundere nelimitată şi lichidatorii debitorului răspund subsidiar în fața creditorilor pentru obligațiile apărute după expirarea termenului prevăzut la alin. (3). Aceste persoane sunt trase la răspundere contravențională în conformitate cu legea.

În acest sens, instanța relevă că în calitate de persoană căreia îi poate fi imputată nedepunerea cererii de intentare a procesului de insolvabilitate este cet. Coțag Ion, care deține calitatea de director/ fondator și beneficiar efectiv a SRL ”Magro-Fond”.

Potrivit prevederilor art. 10 al Legii insolvabilității, intentarea unui proces de insolvabilitate presupune existenţa unui temei general sau special. Temeiul general de intentare a unui proces de insolvabilitate constă în incapacitatea de plată a debitorului. Temeiul special de intentare a unui proces de insolvabilitate constă în supraîndatorarea debitorului în cazul în care acesta este persoană juridică responsabilă de creanţele creditorilor în limitele patrimoniului său. În acest caz, la baza evaluării patrimoniului debitorului trebuie pusă continuarea activităţii lui dacă acest fapt este posibil.

În sensul prevederilor art. 2 al Legii insolvabilității (prevederi în vigoare la data intentării procedurii insolvabilității), incapacitate de plată este situaţia financiară a debitorului caracterizată prin incapacitatea lui de a îşi executa obligaţiile pecuniare scadente, inclusiv obligaţiile fiscale. Incapacitatea de plată este prezumată în cazul în care debitorul este în întârziere de plată mai mult de 60 de zile. Supraîndatorarea este situaţie financiară a debitorului, a cărui răspundere este

limitată prin lege la valoarea patrimoniului său, în care valoarea bunurilor nu mai acoperă obligaţiile existente ale acestuia.

Reieșind din sensul art. 14 din Legea insolvabilității nr. 149/2012, obligația debitorului să depună cerere introductivă devine scadentă imediat momentului survenirii temeiului de intentare a procesului de insolvabilitate și continuă să poartă același caracter pe parcursul a 30 de zile din data survenirii temeiurilor indicate în articol la alin. (2) şi la art. 10 alin. (2).

Respectiv, în vederea determinării începerii curgerii termenului de depunere a cererii introductive, inițial este necesar de a fi stabilit momentul survenirii temeiului de intentare a procesului de insolvabilitate în raport cu persoana debitorului sub forma incapacității de plată.

Reieșind din prevederile art. 2 și 10 al Legii insolvabilității privind temeiurile de intentare a procesului de insolvabilitate, instanța de insolvabilitate reține faptul că debitor SRL ”Magro-Fond” se afla în întârziere de plată a datoriei, cel puțin, față de creditorul care a depus cererea introductivă BC ”OTP-Bank” SA și SRL ”Dromarsat” mai mult de 60 de zile.

Referitor la incapacitatea de plată, așa cum e definită în art. 2 din Legea insolvabilității, instanța constată că:

– incapacitatea de plată față de BC ”OTP-Bank” fiind prezumată încă de la expirarea celor 60 zile de la notificare din 04 septembrie 2023 (dosar nr. 2i-18/24, f.d. 7).

– incapacitatea de plată față de SRL ”Dromarsat” fiind prezumată încă de la expirarea celor 60 zile de la notificare din 27 iunie 2023 (dosar nr. 2i-18/24, f.d. 138-139).

În aceiași ordine de idei, instanța reține că SRL ”Magro-Fond” înregistra restanțe la obligațiile fiscale față de Bugetul Public Național, fiind în întârziere mai mult de 60 de zile începând cu 25 martie 2023.

Prin urmare, sunt întrunite condițiile necesare pentru antrenarea răspunderii delictuale a membrului organului de conducere a debitorului SRL ”Magro-Fond”, în persoana cet. Coțaga Ion în temeiul prevăzut la art. 248 alin. (1) lit. h) din Legea insolvabilității nr. 149/2012, manifestat prin nedepunerea cererii de intentare a procesului de insolvabilitate conform prevederilor art. 14.

Din considerentele menționate supra, instanța de insolvabilitate ajunge la concluzia de încasarea din contul cet. Coțaga Ion în beneficiul masei debitoare SRL ”Magro-Fond” (în process de faliment) valoarea parțială a creanțelor validate și nestinse în cadrul procesului de insolvabilitate, în valoare de 124740,69 lei, calculată proporțional părții admise din pretenții.

Taxe şi cheltuieli judiciare

Soluționând chestiunea privind încasarea cheltuielilor de judecată, se relevă că potrivit art. 82 alin. (1) Cod de procedură civilă, cheltuielile de judecată se compun din taxa de stat şi din cheltuielile de judecare a cauzei.

Potrivit art. 82 alin. (1) CPC, cheltuielile de judecată se compun din taxa de stat şi din cheltuielile de judecare a cauzei.

Articolul 83 alin. (1) CPC prevede că, taxa de stat reprezintă o sumă care se percepe, în temeiul legii, de către instanța judecătorească în beneficiul statului de la persoanele în ale căror interese se exercită actele procedurale de judecare a cauzei civile sau cărora li se eliberează copii de pe documente din dosar.

Potrivit pct. 1.7. și 1.7.1 din anexa nr. 2 a Legii taxei de stat, se scutesc de taxa de stat și de taxa de timbru autoritățile administrației publice centrale, organele centrale de specialitate ale administrației publice, Curtea de Conturi și organele subordonate lor finanțate de la bugetul de stat, precum și autoritățile administrației publice locale la înaintarea acțiunilor și la contestarea

hotărârilor instanțelor de judecată, inclusiv în cauzele examinate în procedură de contencios administrativ, indiferent de calitatea lor procesuală.

Prin urmare, Serviciul Fiscal de Stat la înaintată acțiunii privind atragerea la răspundere subsidiară a membrilor organului de conducere a SRL ”Magro-Fond”, în persoana cet. Coțaga Ion și Iațco Elena a fost scutită de achitarea taxei de stat și a taxei de timbru, în virtutea actului noramativ prenotat

În conformitate cu art. 98 alin. (1^2) CPC, cheltuielile aferente judecării cauzei, suportate de instanţa judecătorească, precum şi taxa de stat, de a căror plată reclamantul a fost scutit, se încasează la buget de la pârât proporțional părţii admise din acţiune dacă pârâtul nu este scutit de plata cheltuielilor de judecată. În acest caz, taxa de timbru se încasează în contul instanţei judecătoreşti de la pârât, dacă pârâtul nu este scutit de plata acesteia.

Conform art. 87 alin. (1) lit. a) al aceluiași act normativ, valoarea acţiunii se determină: din suma cerută - în acțiunile pentru plata unei sume.

Instanța relevă că în conformitate cu prevederile art. 4 a Legii taxei de stat nr. 213/2023 și pct. 1.1.3. din anexa nr. 1, tarifele taxei de stat se stabilesc la următoarele cuantumuri: pentru cererile de chemare în judecată, cererile reconvenționale, cererile de intervenție principală, cererile de apel, cererile de recurs, cererile de contestare a actelor și acțiunilor executorului judecătoresc, precum și pentru cererile de eliberare de către instanța de judecată a copiilor (duplicatelor) de pe documente dacă valoarea acțiunii este de 50001–1500000 lei – 2050 lei + 3% din valoarea acțiunii care depășește 50001 lei.

Prin concluziile enunțate supra instanța s-a expus în privința admiterii parțiale a acțiunii și atrage la răspundere subsidiară a cet. Coțaga Ion și încasarea din contul acestuia în beneficiul masei debitoare SRL ”Magro-Fond” (în process de faliment) valoarea parțială a creanțelor validate și nestinse în cadrul procesului de insolvabilitate, în valoare de 124740,69 lei.

Prin urmare, prin prisma art. 4 a Legii taxei de stat nr. 213/2023 și pct. 1.1.3. din anexa nr. 1, proporțional părții admise din pretenții, se conchide necesitatea încasării din contul pârâtului Coțaga Ion, în beneficiul statutului, taxa de stat în valoare de 4292,2 lei.

În conformitate cu prevederile art. 5 alin. (5) lit. f), art. 247 al Legii insolvabilităţii nr. 149 din 29 iunie 2012, art. 236-241 Cod de procedură civilă al Republicii Moldova, instanţa de insolvabilitate, -

HOTĂRĂŞTE:

Se admite parțial cererea înaintată de Serviciul Fiscal de Stat privind tragerea la răspundere subsidiară al membrilor organului de conducere SRL ”Magro-Fond”, în persoana cet. Coțaga Ion și Iațco Elena.

Se atrage la răspundere subsidiară cet. Coțaga Ion c/p *****, dom. *****, pentru comiterea faptelor ilicite prevăzute la art. 248 alin. (1) lit. h) al Legii insolvabilității nr. 149 din 29 iunie 2012.

Se încasează din contul cet. Coțaga Ion în beneficiul masei debitoare SRL ”Magro-Fond” (în process de faliment) valoarea parțială a creanțelor validate și nestinse în cadrul procesului de insolvabilitate, în valoare de 124740,69 (una sută douzeci și patru mii, șapte sute patruzeci,69) lei.

Se încasează din contul cet. Coțaga Ion în beneficiul statului taxa de stat, în valoare de 4292,2 (patru mii, două sute nouăzeci și doi,2) lei.

În rest, se respinge ca fiind neîntemeiată cererea înaintată de Serviciul Fiscal de Stat privind tragerea la răspundere subsidiară a membrilor organului de SRL ”Magro-Fond”, în persoana cet. Coțaga Ion și Iațco Elena.

Hotărîrea este definitivă şi executorie, însă poate fi contestată cu recurs la Curtea de Apel Nord prin intermediul Judecătoriei Soroca în termen de 15 zile de la data pronunțării dispozitivului.

Preşedintele şedinţei,
judecător **Olga Jamba**

Copia corespunde originalului
Judecător Olga Jamba